

gifter for Missionen. En hvilkensomhelst Ordning nu vil i det Hele medføre forøgede Udgifter. Vi har nu tænkt os, at da flere af disse Udgifter f. Eks. til Lokaler, Lærere og Materiale, i Grunden bliver lige store, enten der er mange eller faa Elever, vilde det være det fordelagtigste, hvis der kun var ét Seminarium. paa hvis Ordning der da kunde anvendes de dobbelte Midler. Denné rent praktiske Betragtning har været den væsentligste for os, naar vi i Fællesudtalelsen har betonet det ønskelige i, at der kun var ét Seminarium. Ministeriet vil vide, at ganske det samme Forslag blev fremsat enstemmigt af Kommissionen af 1872, hvoraf selve Forstanderen for Nordgrønlands Seminarium var Medlem, og derfor realiseret. Naar man alligevel senere ansaa det for rigtigst atter at oprette det andet Seminarium, skete det hovedsagelig af den Grund, at man ansaa Kommunikationsforholdene mellem Nord- og Sydgrønland for saa vanskelige, at Elever fra Nordgrønland i Reglen nødig vilde rejse til Godthaab, samtidig med at man slet ikke tænkte paa at fordré større Arbejde af Seminariet eller forbedre dettes Ordning, hvorfor man i Grunden ligesaa godt kunde have to som ét Seminarium. Disse Forudsætninger for det andet Seminariums Oprettelse maa nu anses for ganske bortfaldne. Dels er der nu og vil for Fremtiden i endnu højere Grad blive en let og hyppig Trafikforbindelse mellem Nord- og Sydgrønland (saaledes har i Aar tre nordgrønlandske Elever ved Godthaabs Seminarium kunnet besøge deres Hjem) cfr. Direktoratets Skrivelse til Ministeriet af 13de Oktober 1903, og dels vil og bør en Omordning af Seminarieforholdene føre til, at langt mere Kraft lægges ind paa Seminariets Drift end hidtil, hvorved det vil blive baade lettere og billigere at have med ét end med to Seminarier at gøre. Der vilde herved tillige opnaas en Ensartethed i Missionens Ledelse paa hele Kysten, som ikke tilstrækkelig kan paaskønnes. Baade Handel og Administration har ikke ringe Besvær af den Uensartethed, der findes imellem de to administrativt adskilte Dele af Kysten, og Missionen vil saavel ved det ene af Ministeriet paatænkte Tilsynsembede som ved at have ét Seminarium indtage en fordelagtigere Stilling og derved bidrage sit til at raade Bod paa denne Uensartethed. Saafremt der var Tale om en virkelig Nationalfølelse hos de indfødte, der krævede en Adskillelse, skulde jeg være den første til at raade til at føje de indfødtes Ønsker i saa Henseende, men Modsætningsfølelsen mellem Nord- og Sydgrønland findes ikke hos de indfødte, men væsentlig kun hos de danske Embedsmænd, der er eller har været knyttede udelukkende til den ene eller den anden Del af Kysten, og har derfor intet Krav paa at føjes.

Om det ene foreslaaede Seminarium skal ligge i Nord- eller i Sydgrønland, kan for Missionens Vedkommende anses for en mere ligegyldig Sag. For Sydgrønland taler imidlertid saavel Traditionen som den lettere og hyppigere Postforbindelse med Danmark. Nordgrønlands nye Seminarium har kun bestaaet siden 1901 og har ikke i de faa Aar kunnet hverken skabe sig en Tradition eller indarbejde sig i den almindelige Bevidsthed, saa det vil uden Vanskelighed kunne ophæves, inden der er ofret større Udgifter paa det. De nordgrønlandske Missionærer Wagner og Baadsgaard, som ikke selv har været knyttede til Seminariet, har meddelt mig, at de ansaa det for nødvendigt, at der skete en Ændring i Seminarieforholdene i Nordgrønland, saaledes at dette blev flyttet, og af disse har Missionær Wagner, efter at være bleven bekendt med den vedlagte Fællesudtalelse, ganske tiltraadt denne, ogsaa hvad Nedlæggelsen af det nordgrønlandske Seminarium angaar. Jeg tør vel imidlertid forudsætte, at nordgrønlandske Missionærer, som enten er knyttede til Seminariet der, eller udelukkende har opholdt sig paa denne Del af Kysten, vil være stemte imod dette vort Forslag om at nedlægge det nordgrønlandske Seminarium, og det staar da til Ministeriet at afgøre, om man vil kunne ofre de dobbelte Udgifter paa to Seminarier. Bibeholdelsen af dem begge maa paa ingen Maade medføre, at der anvendes mindre Kraft paa Ledelsen af dem begge eller det ene af dem.

Udgifterne ved Seminarieordningen. Af det her fremsatte Forslag fremgaar, at Udgifterne til Seminariets eller Seminariernes Drift vil blive betydeligt større end hidtil. Dels vil der blive Tale om en øjeblikkelig Udgift til at indrette Skolelokaler, Bolig for Seminarielæreren, anskaffe Skolemateriel o. lign. Missionsboligerne ved Godthaab og Jakobshavn egner sig ikke til det større Antal Elever, flere Klasser og endda til Bolig for Seminarielæreren,